DOMSTOLENS DOM (Anden afdeling)
24. juni 1987 *

I sag 61/85,

Tamara von Neuhoff von der Ley, gift Urhausen, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse hos denne, 18 A, rue des Glacis,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Dimitrios Gouloussis, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at sagsøgeren i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til tjenestemandsvedtægten har ret til udlandstillæg og de øvrige økonomiske fordele, der er forbundet med at måtte skifte bopæl,

har

DOMSTOLEN (anden afdeling),

sammensat af afdelingsformand T. F. O'Higgins, dommerne O. Due og K. Bahlmann,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 18. marts 1987,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse samme dag,

* Processprog: Fransk.

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 7. marts 1985, har Tamara von Neuhoff von der Ley, som er tysk statsborger, som har været tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber siden den 16. april 1984, og som gør tjeneste i Luxembourg, anlagt sag med påstand om, at der i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber ydes hende udlandstillæg.

2 I henhold til den nævnte bestemmelse ydes der udlandstillæg til »den tjenestemand, der ikke har eller har haft statsborgerskab i den stat, på hvis område han gør tjeneste, og i den femårsperiode, der udløber 6 måneder før hans tiltrædelse af tjenesten«, i det konkrete tilfælde i perioden 16. november 1978 — 16. november 1983, »hverken har udøvet sit hovederhverv eller haft bopæl på en varig måde på statens europæiske område«.

3 Det fremgår af sagen, at sagsøgeren har boet hos sin mor i storhertugdømmet Luxembourg, siden hendes forældre blev skilt i 1965. I perioden september 1975 — juli 1980 studerede hun oversættelse og tolkning i Innsbruck (Østrig). I september 1980 indgik hun ægteskab med en luxembourgsk statsborger; fra da af og indtil februar 1981 underviste hun på en kommuneskole i Luxembourg; i november 1980 blev hun optaget på listen over sagkyndige ved de luxembourgske domstole. Siden februar 1981 har hun arbejdet som oversætter i Luxembourg, først som praktikant ved Kommissionen, siden som terminolog på freelance-basis, indtil hun blev ansat som tjenestemand den 16. april 1984.

4 I den nævnte periode oplyste sagsøgeren i sin kontrakt om freelance-ansættelse med Kommissionen at have adresse byen Luxembourg. I den ansøgning, hun indgav vedrørende en stilling ved Kommissionen i Luxembourg, angav hun som postadresse byen Luxembourg og som fast opholdssted sin faste ejendom i München

og adressen i Luxembourg. Desuden har hun i hele perioden været optaget i folkeregistret i Luxembourg uafbrudt, indtil hun blev ansat ved Kommissionen.

5 Vedrørende en nærmere redegørelse for de faktiske omstændigheder og parternes anbringender og argumenter henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

6 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten ved ikke at yde hende udlandstillæg.

7 Dette anbringende kan ikke lægges til grund. Domstolen har gentagne gange fastslået, at udlandstillægget har til formål at opveje de særlige byrder og ulemper, som ansættelsen ved Fællesskaberne forvolder de tjenestemænd, der af denne grund er tvunget til at skifte bopæl fra det land, hvor de tidligere havde bopæl, til tjenestelandet (jfr. dom af 13. november 1986, Richter mod Kommissionen, sag 330/85, Sml. s. 3439, 3445). Dernæst afhænger begrebet udlændighed ifølge Domstolens faste praksis ligeledes af tjenestemandens subjektive forhold, det vil sige spørgsmålet om, i hvilket omfang tjenestemanden er integreret i sine nye omgivelser, f. eks. derved at han har bopæl eller udøver sit hovederhverv dér (jfr. dom af 2. maj 1985, De Angelis mod Kommissionen, sag 246/83, Sml. s. 1253, 1259). Sagsøgeren kan således kun gøre krav på det pågældende tillæg, hvis hun hverken på en varig måde har haft bopæl på luxembourgsk område eller udøvet sit hovederhverv dér i perioden 16. november 1978 — 16. november 1983.

8 I den foreliggende sag kan det fastslås, at sagsøgeren har udøvet sit hovederhverv i Luxembourg siden september 1980, først som lærer og derefter ved Kommissionen, hvor hun først arbejdede som oversætter på praktikantbasis og siden som freelance-terminolog indtil april 1984. Sagsøgeren har selv oplyst, at hun ikke har udøvet andre erhverv i den pågældende periode. Desuden fremgår det af sagen, at sagsøgeren ikke blot har lejet en lejlighed i Luxembourg i den nævnte periode, men også i sin ansøgning har angivet Luxembourg som sit faste opholdssted og som postadresse. Sagsøgeren har i øvrigt ikke bestridt, at hun i den pågældende periode fysisk har opholdt sig i Luxembourg.

9 Den omstændighed, at sagsøgeren studerede i Innsbruck fra november 1978 til juli 1980 og har haft bopæl i Tyskland i referenceperioden, findes herefter ikke at være tilstrækkeligt bevis for, at hun har haft bopæl på en varig måde uden for Luxembourg i den pågældende periode.

10 Sagsøgte vil følgelig være at frifinde.

Sagens omkostninger

11 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de af dem afholdte udgifter i sager anlagt af ansatte i Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (anden afdeling)

1) Sagsøgte frifindes.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

O'Higgins Due Bahlmann

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 24. juni 1987.

P. Heim
Justitssekretær

T. F. O'Higgins
Formand for anden afdeling